

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2004

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2004

Nr 1427—1435

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1427	Lag om temporär ändring av 2 § i familjevårdarlagen	4085
1428	Lag om temporär ändring av socialvårdslagen	4087
1429	Lag om temporär ändring av folkhälsolagen	4090
1430	Lag om Pallas-Yllästunturi nationalpark	4093
1431	Lag om ändring av lagen om inrättande av vissa naturskyddsområden å staten tillhörig mark .	4096
1432	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av överenskommelsen om Nordiska investeringsbanken samt om lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen	4097
1433	Statsrådets förordning om befrielse från viseringsplikt för personer med tunisiska diplomatpass	4098
1434	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av förordningen om veterinära gränskontroller av djur	4099
1435	Kommunikationsministeriets förordning om seriebiljettaxor för busstrafik	4105

Nr 1427

Lag

om temporär ändring av 2 § i familjevårdarlagen

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med riksdagens beslut

ändras temporärt 2 § i familjevårdarlagen av den 3 april 1992 (312/1992) som följer:

2 §

Vårdarvode

Har inte något annat överenskommit i uppdragsavtalet, har en familjevårdare rätt till arvode för vården (*vårdarvode*). Vårdarvodets belopp bestäms enligt den tid som används för vården och hur krävande vården är. I vårdarvode betalas för en person i familjevård per kalendermånad minst 234 euro och högst

1) 701 euro, om familjevårdaren sköter personen i familjevård på heltid, eller

2) 351 euro, om familjevårdaren inte sköter personen i familjevård på heltid.

Om en person i familjevård kräver rikligt med vård eller särskild uppmärksamhet eller omsorg, kan vårdarvodets maximibelopp enligt 1 mom. höjas till högst det dubbla per person i familjevård per kalendermånad.

Vårdarvode betalas inte till den som sköter sitt eget barn under 18 år som placerats i familjevård eller till den som har vägrat ta emot arvodet. Vårdarvodet kan av särskilda skäl enligt överenskommelse även betalas till ett belopp som understiger minimibeloppet enligt 1 mom.

RP 252/2004
ShUB 41/2004
RSv 212/2004

Vårdarvodena i uppdragsavtalet justeras enligt det indextal som fastställts för 2005 för tillämpningen av 17 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om pension för arbetstagare (634/2003). Beloppen av vårdarvodena avrundas uppåt till närmast följande euro.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005 och gäller till och med den 31 december 2005.

Beloppen av de vårdarvoden som avses i denna lag motsvarar det indextal som enligt 17 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om pension för arbetstagare fastställts för 2005.

Helsingfors den 30 december 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1428

L a g**om temporär ändring av socialvårdslagen**

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med riksdagens beslut
fogas temporärt till socialvårdslagen av den 17 september 1982 (710/1982) ett nytt 2 a kap.
som följer:

2 a kap.

Försök med ordnandet av vissa uppgifter

12 a §

I syfte att inom social- och hälsovården bilda servicehelheter som svarar mot äldre personers och andra klientgruppers behov kan en kommun eller samkommun delta i ett försök att ordna vissa uppgifter i anslutning till socialvården och folkhälsoarbetet med avvikelser från bestämmelserna om dessa uppgifter enligt vad som föreskrivs i detta kapitel.

12 b §

Social- och hälsovårdsministeriet godkänner utifrån ansökan de kommuner och samkommuner som deltar i försöket. Om ansökan gäller en ändring av uppdelningen av kommunens interna förvaltningsorgan förutsätts att kommunen innan ansökan görs har utrett hur ändamålsenligt det är att det kollegiala organ som handhar verkställigheten av socialvården sammanslås med det kollegiala organ som handhar verkställigheten av folkhälsoarbetet.

En kommun eller samkommun kan godkännas för försöket, om

1) försöket förbättrar samordningen av social- och hälsovårdstjänster för de äldre

personer och andra klientgrupper som omfattas av försöket samt främjar ordnandet av kvalitativa tjänster, och om

2) försöket inte medför betydande olägenhet för servicen som helhet inom socialvården eller folkhälsoarbetet.

Social- och hälsovårdsministeriet offentliggör de kommuner och samkommuner som deltar i försöket. Försöket kan pågå till och med den 31 december 2008.

Försökskommunerna och försökssamkommunerna sörjer för uppföljningen och utvärderingen av försöket. De är skyldiga att tillställa social- och hälsovårdsministeriet de uppgifter om försöket som ministeriet begär. En preliminär bedömning av försöket skall lämnas till social- och hälsovårdsministeriet senast den 31 december 2007 och en slutlig bedömning inom sex månader efter det att försöket upphört.

12 c §

Inom ramen för försöket kan undantag från bestämmelserna i 6 § 1 mom. i denna lag och 6 § 1 mom. i folkhälsolagen (66/1972) göras så att ett enda kommunalt kollegialt organ helt eller delvis sköter socialvårdstjänsterna för äldre och det folkhälsoarbete som gäller äldre. Det kan vara ett organ som handhar verkställigheten av antingen socialvården eller folkhälsoarbetet eller något annat organ som

enbart sköter dessa social- och hälsovårdstjänster. Motsvarande tjänster för andra klientgrupper kan också knytas till försöket.

Den hemservice som avses i 17 § 1 mom. 3 punkten i denna lag och den hemsjukvård som innefattas i 14 § 1 mom. 2 punkten i folkhälsolagen kan inom ramen för försöket helt eller delvis kombineras och ordnas som *hemvård*. Verkställigheten av hemvården kan också skötas så att de kommunala hemserviceuppgifterna anförtros det organ i samkommunen i fråga som handhar folkhälsoarbetet eller så att de hemsjukvårdsuppgifter inom folkhälsoarbetet som hör till samkommunen överförs till de organ som svarar för socialvården i kommunerna i fråga.

12 d §

Som verksamhetsenhet med ansvar för hemvården betraktas en verksamhetsenhet för socialvården, om den är underställd det organ som ansvarar för verkställigheten av socialvården, och en verksamhetsenhet för hälsovården, om den är underställd ett organ som ansvarar för verkställigheten av folkhälsoarbetet. Om ett nytt organ bildas för försöket är verksamhetsenheten för hemvården en verksamhetsenhet för antingen socialvården eller hälsovården, beroende på hur uppgifterna fördelar sig inom enheten.

Med klient inom hemvården avses i detta kapitel en person som ansöker om eller får hemvård.

12 e §

På ett beslut om ordnande av hemvård för en klient tillämpas, till den del uppgifterna vid verksamhetsenheten för hemvården inte är hälso- eller sjukvård, bestämmelserna om myndighetsbeslut i 6 § i lagen om klientens ställning och rättigheter inom socialvården (812/2000) och om sökande av ändring bestämmelserna i 7 kap. i denna lag.

12 f §

På upprättande, förvaring och hemlighållande av hemvårdshandlingar som gäller hälso- och sjukvård för hemvårdsklienter samt utlämnande av uppgifter tillämpas bestämmelserna om journalhandlingar. På upprättande, förvaring och hemlighållande av andra handlingar som gäller klientens hem-

vård samt utlämnande av uppgifter tillämpas bestämmelserna om socialvårdshandlingar.

De anställda inom hemvården har rätt att använda uppgifter i hemvårdsregistren på det sätt som deras arbetsuppgifter förutsätter.

12 g §

När en hemvårdspatient vårdas vid hälsovårdscentralen i kommunen eller samkommunen, har hälsovårdscentralen rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna

1) få tillgång till och använda de uppgifter i journalhandlingarna inom hemvården som behövs för att ordna eller tillhandahålla hälso- och sjukvård för patienten när det organ som handhar verkställigheten av folkhälsoarbetet sköter hemvården,

2) få tillgång till de uppgifter i journalhandlingarna inom hemvården som behövs för att ordna eller tillhandahålla hälso- och sjukvård för patienten när något annat organ sköter hemvården, och

3) få tillgång till de uppgifter ur andra hemvårdshandlingar som behövs för att ordna eller tillhandahålla hälso- och sjukvård för patienten.

Verksamhetsenheten för hemvård har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att

1) få tillgång till och använda de uppgifter i journalhandlingarna vid hälsovårdscentralen i kommunen eller samkommunen i fråga som behövs för att tillhandahålla eller ordna hemvård för en klient när det organ som handhar verkställigheten av folkhälsoarbetet sköter hemvården,

2) få tillgång till de uppgifter i journalhandlingarna vid hälsovårdscentralen i kommunen eller samkommunen i fråga som behövs för att tillhandahålla eller ordna hemvård för en klient när något annat organ sköter folkhälsoarbetet, och

3) få upplysningar av andra myndigheter enligt vad som bestäms i 20 § i lagen om klientens ställning och rättigheter inom socialvården.

12 h §

Verksamhetsenheten för hemvård har rätt att öppna en teknisk anslutning till de sekretessbelagda uppgifter i sina register som den enligt 12 g § 1 mom. har rätt att lämna ut till hälsovårdscentralen i kommunen eller

samkommunen. Hälsovårdscentralen i kommunen eller samkommunen har rätt att öppna en teknisk anslutning till de sekretessbelagda uppgifter i sina patientregister som den enligt 12 g § 2 mom. 1 och 2 punkten har rätt att lämna ut till verksamhetsenheten för hemvård. Verksamhetsenheten för hemvård har rätt att med hjälp av en teknisk anslutning få de uppgifter som avses i 12 g § 2 mom. 3 punkten enligt vad som bestäms i 21 § i lagen om klientens ställning och rättigheter inom socialvården.

Med hjälp av en teknisk anslutning som öppnats med stöd av denna paragraf får också sökas sekretessbelagda uppgifter utan samtycke av den vars intressen sekretessen är

avsedd att skydda. Innan den tekniska anslutningen öppnas skall den myndighet som begär uppgifter förete en utredning om att uppgifterna skyddas på behörigt sätt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005 och gäller till och med den 31 december 2008.

Tidigare uppgifter om hemservice och hemsjukvård kan utan hinder av sekretessbestämmelserna överföras till ett register som innehåller uppgifter om hemvården, om detta med tanke på ordnandet av tjänsterna är nödvändigt.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 30 december 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1429

L a g**om temporär ändring av folkhälsolagen**

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med riksdagens beslut
fogas temporärt till folkhälsolagen av den 28 januari 1972 (66/1972) ett nytt 2 a kap. som följer:

2 a kap.

Försök med ordnandet av vissa uppgifter

13 a §

I syfte att inom social- och hälsovården bilda servicehelheter som svarar mot äldre personers och andra klientgruppers behov kan en kommun eller samkommun delta i ett försök att ordna vissa uppgifter i anslutning till socialvården och folkhälsoarbetet med avvikelse från bestämmelserna om dessa uppgifter enligt vad som bestäms i detta kapitel.

13 b §

Social- och hälsovårdsministeriet godkänner utifrån ansökan de kommuner och samkommuner som deltar i försöket. Om ansökan gäller en ändring av uppdelningen av kommunens interna förvaltningsorgan förutsätts att kommunen innan ansökan görs har utrett hur ändamålsenligt det är att det kollegiala organ som handhar verkställigheten av socialvården sammanslås med det kollegiala organ som handhar verkställigheten av folkhälsoarbetet.

En kommun eller samkommun kan godkännas för försöket, om

1) försöket förbättrar samordningen av social- och hälsovårdstjänster för de äldre

personer och andra klientgrupper som omfattas av försöket samt främjar ordnandet av kvalitativa tjänster, och om

2) försöket inte medför betydande olägenhet för servicen som helhet inom socialvården eller folkhälsoarbetet.

Social- och hälsovårdsministeriet offentliggör de kommuner och samkommuner som deltar i försöket. Försöket kan pågå till och med den 31 december 2008.

Försökskommunerna och försökssamkommunerna sörjer för uppföljningen och utvärderingen av försöket. De är skyldiga att tillställa social- och hälsovårdsministeriet de uppgifter om försöket som ministeriet begär. En preliminär bedömning av försöket skall lämnas till social- och hälsovårdsministeriet senast den 31 december 2007 och en slutlig bedömning inom sex månader efter det att försöket upphört.

13 c §

Inom ramen för försöket kan undantag från bestämmelserna i 6 § 1 mom. i socialvårdslagen (710/1982) och 6 § 1 mom. i denna lag göras så att ett enda kommunalt kollegialt organ helt eller delvis sköter socialvårdstjänsterna för äldre och det folkhälsoarbete som gäller äldre. Det kan vara ett organ som handhar verkställigheten av antingen socialvården eller folkhälsoarbetet eller något annat

organ som enbart sköter dessa social- och hälsovårdstjänster. Motsvarande tjänster för andra klientgrupper kan också knytas till försöket.

Den hemservice som avses i 17 § 1 mom. 3 punkten i socialvårdslagen och den hemsjukvård som innefattas i 14 § 1 mom. 2 punkten i denna lag kan inom ramen för försöket helt eller delvis kombineras och ordnas som *hemvård*. Verkställigheten av hemvården kan också skötas så att de kommunala hemserviceuppgifterna anförtros det organ i samkommunen i fråga som handhar folkhälsoarbetet eller så att de hemsjukvårdsuppgifter inom folkhälsoarbetet som hör till samkommunen överförs till de organ som svarar för socialvården i kommunerna i fråga.

13 d §

Som verksamhetsenhet med ansvar för hemvården betraktas en verksamhetsenhet för socialvården, om den är underställd det organ som ansvarar för verkställigheten av socialvården, och en verksamhetsenhet för hälsovården, om den är underställd ett organ som ansvarar för verkställigheten av folkhälsoarbetet. Om ett nytt organ bildas för försöket är verksamhetsenheten för hemvården en verksamhetsenhet för antingen socialvården eller hälsovården, beroende på hur uppgifterna fördelar sig inom enheten.

Med klient inom hemvården avses i detta kapitel en person som ansöker om eller får hemvård.

13 e §

På ett beslut om ordnande av hemvård för en klient tillämpas, till den del uppgifterna vid verksamhetsenheten för hemvården inte är hälso- eller sjukvård, bestämmelserna om myndighetsbeslut i 6 § i lagen om klientens ställning och rättigheter inom socialvården (812/2000) och om sökande av ändring bestämmelserna i 7 kap. i socialvårdslagen.

13 f §

På upprättande, förvaring och hemlighållande av hemvårdshandlingar som gäller hälso- och sjukvård för hemvårdsklienter samt utlämnande av uppgifter tillämpas bestämmelserna om journalhandlingar. På upp-

rättande, förvaring och hemlighållande av andra handlingar som gäller klientens hemvård samt utlämnande av uppgifter tillämpas bestämmelserna om socialvårdshandlingar.

De anställda inom hemvården har rätt att använda uppgifter i hemvårdsregistren på det sätt som deras arbetsuppgifter förutsätter.

13 g §

När en hemvårdspatient vårdas vid hälsovårdscentralen i kommunen eller samkommunen, har hälsovårdscentralen rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna

1) få tillgång till och använda de uppgifter i journalhandlingarna inom hemvården som behövs för att ordna eller tillhandahålla hälso- och sjukvård för patienten när det organ som handhar verkställigheten av folkhälsoarbetet sköter hemvården,

2) få tillgång till de uppgifter i journalhandlingarna inom hemvården som behövs för att ordna eller tillhandahålla hälso- och sjukvård för patienten när något annat organ sköter hemvården, och

3) få tillgång till de uppgifter ur andra hemvårdshandlingar som behövs för att ordna eller tillhandahålla hälso- och sjukvård för patienten.

Verksamhetsenheten för hemvård har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att

1) få tillgång till och använda de uppgifter i journalhandlingarna vid hälsovårdscentralen i kommunen eller samkommunen i fråga som behövs för att tillhandahålla eller ordna hemvård för en klient när det organ som handhar verkställigheten av folkhälsoarbetet sköter hemvården,

2) få tillgång till de uppgifter i journalhandlingarna vid hälsovårdscentralen i kommunen eller samkommunen i fråga som behövs för att tillhandahålla eller ordna hemvård för en klient när något annat organ sköter folkhälsoarbetet, och

3) få upplysningar av andra myndigheter enligt vad som bestäms i 20 § i lagen om klientens ställning och rättigheter inom socialvården.

13 h §

Verksamhetsenheten för hemvård har rätt att öppna en teknisk anslutning till de sekretessbelagda uppgifter i sina register som

den enligt 13 g § 1 mom. har rätt att lämna ut till hälsovårdscentralen i kommunen eller samkommunen. Hälsovårdscentralen i kommunen eller samkommunen har rätt att öppna en teknisk anslutning till de sekretessbelagda uppgifter i sina patientregister som den enligt 13 g § 2 mom. 1 och 2 punkten har rätt att lämna ut till verksamhetsenheten för hemvård. Verksamhetsenheten för hemvård har rätt att med hjälp av en teknisk anslutning få de uppgifter som avses i 13 g § 2 mom. 3 punkten enligt vad som bestäms i 21 § i lagen om klientens ställning och rättigheter inom socialvården.

Med hjälp av en teknisk anslutning som öppnats med stöd av denna paragraf får också sökas sekretessbelagda uppgifter utan sam-

tycke av den vars intressen sekretessen är avsedd att skydda. Innan den tekniska anslutningen öppnas skall den myndighet som begär uppgifter förete en utredning om att uppgifterna skyddas på behörigt sätt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005 och gäller till och med den 31 december 2008.

Tidigare uppgifter om hemservice och hemsjukvård kan utan hinder av sekretessbestämmelserna överföras till ett register som innehåller uppgifter om hemvården, om detta med tanke på ordnandet av tjänsterna är nödvändigt.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 30 december 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1430

L a g**om Pallas-Yllästunturi nationalpark**

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Inrättandet av nationalparken

I syfte att skydda den mest representativa fjällkedjan i västra Lappland samt därtill hörande skogs- och myrmarker som bevarats i naturtillstånd och har ödemarkskaraktär samt de arter som förekommer där, samt med tanke på utfärder, forskning och undervisningsändamål inrättas Pallas-Yllästunturi nationalpark i enlighet med naturvårdslagen (1096/1996).

2 §

Läge och gränser

Pallas-Yllästunturi nationalpark omfattar cirka 102 000 hektar statsägda områden i Enontekis, Kittilä, Muonio och Kolari kommuner. Gränserna för nationalparken har märkts ut med rött på den karta som utgör bilaga till denna lag.

3 §

Fridlysningsbestämmelser

På Pallas-Yllästunturi nationalpark tillämp-

as vad som i 13—15 § i naturvårdslagen föreskrivs om fridlysning, med undantag av 14 § 1 mom. 8 punkten.

4 §

Lokalbefolkningens rättigheter

De vars hemort är en kommun som avses i 8 § i jaktlagen (615/1993) har rätt att med stöd av nämnda lagrum jaga i sin hemkommun inom Pallas-Yllästunturi nationalpark, utan hinder av fridlysningsbestämmelserna i naturvårdslagen. Det är emellertid inte tillåtet att jaga i kalfjällsområdena eller i områdena i närhet av nationalparkens rutter och serviceanläggningar eller Ylläs och Pallastunturi turistcentra. De områden där jakt är tillåten har rasterats på den karta som utgör bilaga till denna lag.

I fråga om mete, pilkning och annat fiske i nationalparken gäller vad som föreskrivs särskilt. I Pallasjärvi och Keimiöjärvi samt Pyhäjärvi vid Aakenustunturi är även fiskevårdsåtgärder tillåtna. Närmare bestämmelser om fiskevården anges i den skötsel- och nyttjandeplan som skall göras upp enligt 19 § i naturvårdslagen. Det är emellertid förbjudet att fiska i lekvattnen för laxöring som

förekommer i Pallasjärvi, i vatten med ett naturligt förekommande bäcköringsbestånd och i vatten där fjällröding förekommer. Närmare bestämmelser om de områden där det är förbjudet att fiska utfärdas genom förordning av statsrådet.

I fråga om bedrivande av renskötsel och uttag av husbehovsvirke i nationalparken gäller vad som föreskrivs särskilt.

Helsingfors den 30 december 2004

Republikens President
TARJA HALONEN

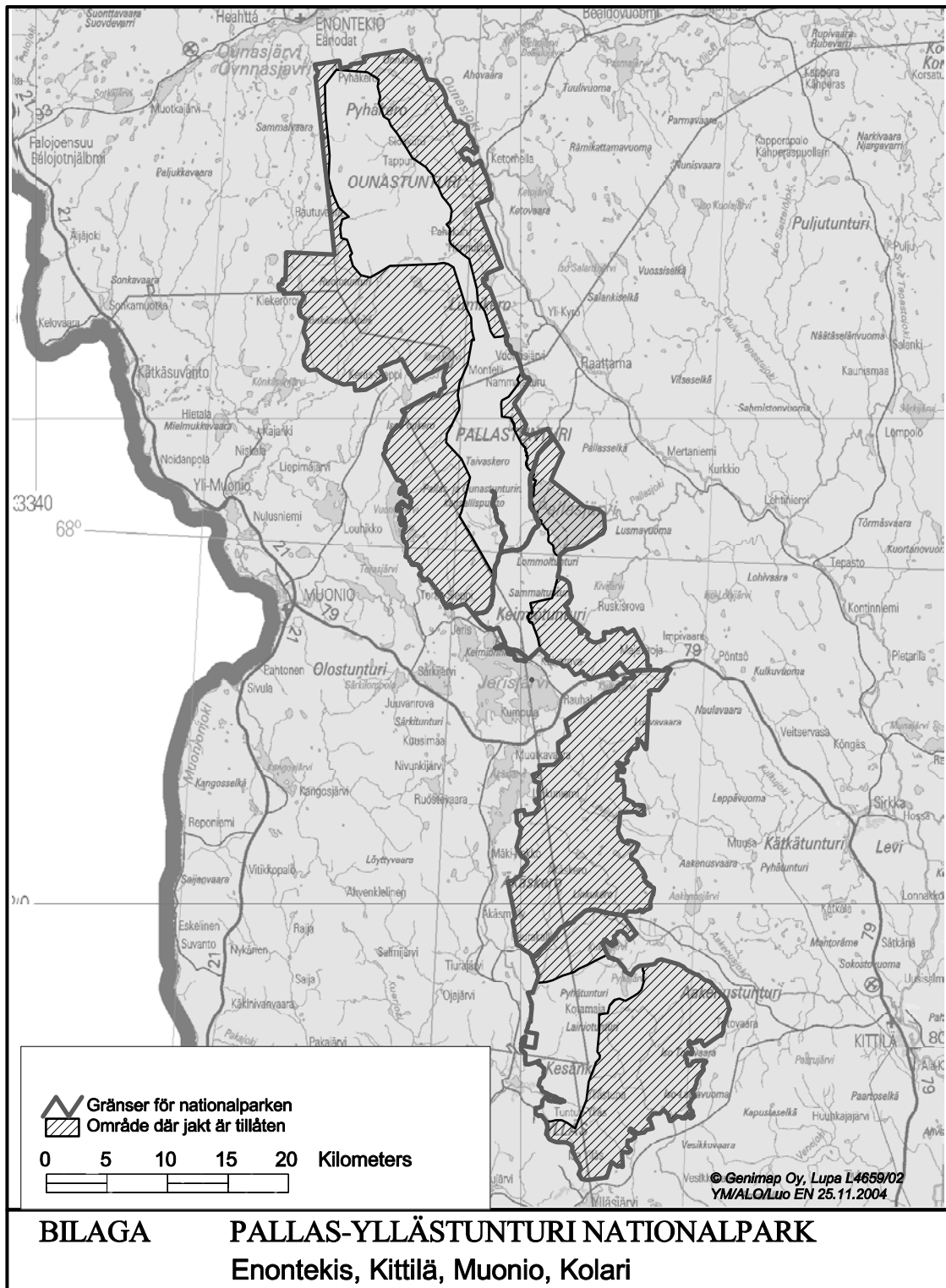
5 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2005.

Genom denna lag upphävs 2 § 1 mom. 40 punkten i förordningen av den 27 maj 1992 om lundskyddsområden (503/1992).

Miljöminister *Jan-Erik Enestam*

Nr 1431

L a g

om ändring av lagen om inrättande av vissa naturskyddsområden å staten tillhörig mark

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 18 februari 1938 om inrättande av vissa naturskyddsområden å staten tillhörig mark (83/1938) 8 § och
ändras 1 § 1 mom., sådant det lyder i lag 368/1957, som följer:

1 §

För åstadkommande av sådant naturskydd, varom stadgas i lagen den 23 februari 1923 om naturskydd (71/1923), sådan den ändrats genom lagarna den 15 november 1927 och den 6 juni 1941 (310/1927 och 339/1941), avskiljas följande staten tillhöriga områden till naturskyddsområden:

A. Till allmänna naturskyddsområden eller naturparker:

1) Pisavaara område i Tervola och Rovaniemi kommuner till Pisavaara naturpark; och

2) Mallatunturi område i Enontekiö kommun till Malla naturpark.

B. Till särskilda naturskyddsområden eller nationalparker:

1) Pyhätunturi område i Kemijärvi och Pelkosenniemi kommuner till Pyhätunturi nationalpark.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2005.

Helsingfors den 30 december 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Miljöminister *Jan-Erik Enestam*

Nr 1432

Republikens presidents förordning**om sättande i kraft av överenskommelsen om Nordiska investeringsbanken samt om lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen**

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av andra finansministern för handläggning av ärenden som hör till finansministeriets verksamhetsområde, föreskrivs:

1 §

Den i Helsingfors den 11 februari 2004 ingångna överenskommelsen mellan Danmark, Estland, Finland, Island, Lettland, Litauen, Norge och Sverige om Nordiska investeringsbanken, som godkänts av riksdagen den 16 november 2004 och godkänts av republikens president den 19 november 2004 och i fråga om vilken ratifikationsinstrumentet har deponerats hos Norges utrikesministerium den 29 november 2004, är i kraft från den 1 januari 2005 så som därom har överenskommit.

2 §

Lagen den 19 november 2004 om sättande

Helsingfors den 30 december 2004

i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen om Nordiska investeringsbanken (982/2004) träder i kraft den 1 januari 2005.

3 §

De bestämmelser i överenskommelsen som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft såsom förordning.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Republikens President**TARJA HALONEN**Finansminister *Antti Kalliomäki*

Nr 1433

Statsrådets förordning
om befrielse från viseringsplikt för personer med tunisiska diplomatpass

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från utrikesministeriet, föreskrivs med stöd av 213 § i utlänningslagen (301/2004) av den 30 april 2004:

1 §
Tunisiska medborgare som innehar ett diplomatpass utfärdat av behöriga tunisiska myndigheter är befriade från viseringsplikt till Finland från den 15 januari 2005.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 15 januari 2005.

Helsingfors den 30 december 2004

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Lagstiftningsråd Päivi Kaukoranta

Nr 1434

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om ändring av förordningen om veterinära gränskontroller av djur**

Given i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut
ändras i jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 12 maj 2004 om veterinära gränskontroller av djur (398/2004) 6, 7 och 11 § samt bilaga I och II, samt
fogas till förordningens 1 § ett nytt 4 mom., till 5 § ett nytt 2 mom. och till 9 § ett nytt 3 mom. som följer:

1 §

Syfte och tillämpningsområde

Vid import skall, utöver bestämmelserna i denna förordning, iaktas vad som bestäms i sådana internationella avtal som Europeiska gemenskapen har ingått med tredje land och som gäller veterinära gränskontroller av djur.

5 §

Importhandlingar och gränskontrollintyg som hänför sig till veterinär gränskontroll

Gränskontrollintyg görs upp som ett TRACES-meddelande så att importören fyller i första sidan av intyget innan den veterinära gränskontrollen inleds och gränsveterinären fyller i den andra sidan av intyget på basis av resultaten från kontrollen.

6 §

Åtgärder om importpartiet inte uppfyller importvillkoren

Om det vid en veterinär gränskontroll konstateras att importpartiet inte uppfyller

importvillkoren i 3 § eller om det misstänks medföra fara för djursjukdomars spridning, skall det föras ut ur landet eller avlivas. Samma förfarande skall iaktas om ett importparti i samband med importen inte har sänts till veterinär gränskontroll på behörigt sätt eller, i fråga om i 11 § avsedda importpartier, har sänts för att granskas av tullen.

Om underkännandet görs en anteckning i gränskontrollintyget och importhandlingarna i enlighet med artiklarna 2 och 3 i kommissionens förordning Nr 282/2004. Kraven i artikel 2 framgår även av förordningens bilaga 2. Dessutom skall gränsveterinären skicka ett meddelande om underkännandet, om orsakerna till det samt om importpartiets ursprung till jord- och skogsbruksministeriet, som sänder meddelandet vidare till de gränskontrollstationer som nämns i bilaga 1 samt till Europeiska gemenskapernas kommission.

7 §

TRACES-meddelande

Gränsveterinären skall sända en anmälan om importpartiet som ett TRACES-meddelande till de behöriga myndigheterna på bestämmelseorten och vid behov till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat

eller de medlemsstater som är transiteringsland.

Om avsikten är att transitera djuren genom Finland till tredje land, skall gränsveterinären sända en anmälan om importpartiet som ett TRACES-meddelande till de behöriga myndigheterna på gränskontrollstationen vid utförsel och vid behov till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat eller de medlemsstater som är transiteringsland.

9 §

Underrättande om ankomst till gemenskapens territorium

Importören skall göra den i 1 mom. avsedda anmälan som ett TRACES-meddelande.

11 §

Undantag

Sådana sällskapsdjur som ägs av en enskild och som medföljer ägaren eller ägarens representant och som inte är avsedda för försäljning, förmedling eller överlåtelse på något annat motsvarande sätt, får införas från tredje land utan någon veterinär gränskontroll och även via andra än godkända gränsöver-

gångsställen. Undantaget gäller endast följande djurarter:

- hundar och katter,
- hillrar och frettar,
- gnagare och kaniner,
- kräldjur,
- groddjur,
- tropiska fiskar och blötdjur som hålls i akvarium.

I detta moment avsedda hundar, katter, hillrar och frettar får införas från tredje land, utom från Schweiz, Island, Andorra, Monaco, San Marino, Vatikanen och Liechtenstein, till ett antal av högst fem djur åt gången.

Sådana djur som införs för att användas som försöksdjur vid forskningsanstalter och som inte är avsedda för försäljning, förmedling eller överlåtelse på något annat motsvarande sätt, får införas från tredje land utan någon veterinär gränskontroll och även via andra än godkända gränsövergångsställen. Undantaget gäller endast de djurarter som uppräknas i 1 mom.

De djur som avses i 1 och 2 mom. omfattas av de importvillkor som jord- och skogsbruksministeriet separat har ställt för djurarten i fråga.

Denna förordning träder i kraft den 10 januari 2005.

Helsingfors den 30 december 2004

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Veterinäröverinspektör *Tarja Lehtonen*

**GRÄNSKONTROLLSTATIONER OCH GRÄNSÖVERGÅNGSSTÄLLEN SAMT
DERAS ÖPPETTIDER FÖR VETERINÄR GRÄNSKONTROLL AV DJUR**

Tullanstalt som är gränsövergångsställe	Gränskontrollstationens förläggningkommun	Öppettider	Djur	TRACES- kod
Helsingfors-Vanda / flygplats	Vanda	8.00 – 16.15 må-fre	A	14.101.99
Vaalimaa/landsväg	Vederlax	8.00 – 16.15 må-fre	K, H, A	14.105.99

K = klöv- och hovdjur
H = registrerade hästdjur
A = andra djur

VETERINÄR GRÄNSKONTROLL AV LEVANDE DJUR

Om veterinärkontroll stadgas i kommissionens förordning (EG) Nr 282/2004 artikel 2, enligt vilken nämnda kontroller och laboratorieprov skall utföras i enlighet med kraven i kommissionens beslut 97/794/EG. Dess krav har tagits med i denna bilaga.

1. Kontroll av handlingar

1. Gränsveterinären kontrollerar att de intyg som följer med ett importparti levande djur från tredje land uppfyller följande krav:

a) det är frågan om ett ursprungligt intyg som har utarbetats på ursprungslandets språk och på minst ett av de språk som är officiella språk på gränskontrollstationen och i den medlemsstat som är det slutliga bestämmelslandet,

b) där hänvisas till ett sådant tredje land eller en sådan del av ett tredje land, som har tillstånd att föra in djur i gemenskapen;

c) dess form och innehåll motsvarar den modell som utarbetats för ifrågavarande levande djur och tredje land,

d) det har utarbetats på ett pappersark,

e) det har ifyllts i sin helhet,

f) det har utfärdats samma dag som de ifrågavarande levande djuren har lastats för transporter till gemenskapen,

g) det har utarbetats för endast en mottagare,

h) det har undertecknats av en tjänsteveterinär eller vid behov en representant för myndigheten vars namn och tjänsteställning tydligt har skrivits på intyget med versaler, och att det tredje landets officiella stämpel och underskrift vid behov har gjorts med olika färg än intygets text,

i) intyget har inte ändrats på annat sätt än med överstrykningar som måste vara bestrykta med den veterinärs underskrift och stämpel som utfärdat intyget.

2. Gränsveterinären kontrollerar den skriftliga förbindelsen och vid behov ruttplanen från den yttre gränsen till den slutliga bestämmelseorten. Dessa handlingar måste fö-

raren tillställa gränsveterinären i enlighet med rådets direktiv 91/628/EG, sådant det lyder ändrat genom rådets direktiv 95/29/EG. Den skriftliga förbindelsen och planen om körrutten måste upprättas på minst ett av de språk som är officiella språk på gränskontrollstationen och i den medlemsstat som är det slutliga bestämmelslandet.

3. På gränskontrollstationen registrerar gränsveterinären följande uppgifter om varje importparti:

- det nummer som givits ifrågavarande importparti vid gränskontrollstationen,

- ifrågavarande importpartis ankomstdag till gränskontrollstationen,

- importpartiets storlek,

- djurslag och ändamål samt vid behov ålder,

- intygets referensnummer,

- det tredje landet som är ursprungslandet,

- medlemsstaten som är bestämmelslandet,

- beslutet om importpartiet,

- om provtagningen har utförts, en hänvisning till detta.

4. Gränsveterinären behöver inte förvara hästdjurens identifieringshandlingar eller det ursprungliga hälsointyget vid tillfällig införsel av hästdjur, när djuren har registrerats med hjälp av hästuppfödning myndigheten eller annan sådan behörig myndighet i ursprungslandet som sköter ifrågavarande djur-rasens stambok eller register, eller med hjälp av en identifieringshandling som utfärdats av en internationell förening eller organisation som administrerar tävlings- eller idrottshästar.

5. För de hästdjurs del som är avsedda att slaktas och som skall gå via en marknads-

plats eller uppsamlingscentral, måste gränskontrollintyget och en vidimerad kopia av det ursprungliga hälsointyget medfölja hästdjuren till slakteriet.

6. I alla veterinärintyg eller andra veterinärmedicinska handlingar som rör importpartier som avvisats vid gränskontrollstationen skall gränsveterinären stämpla ordet "UNDERKÄND" på varje sida med röd färg.

2. Identitetskontroll

1. Gränsveterinären gör identitetskontroller av alla djuren i importpartiet.

2. Avvikande från vad som stadgas i punkt 1 ovan, skall gränsveterinären göra identitetskontroller av minst 10 procent av importpartiets djur och minst tio djur som representerar hela djuret per importparti, om det finns många djur i importpartiet.

De kontrollerade djurens antal måste ökas och det kan utsträckas till att omfatta alla ifrågavarande djur, om resultaten av de första kontrollerna inte är tillfredsställande.

3. Avvikande från vad som stadgas i punkt 1, skall gränsveterinären kontrollera märkningarna av minst ett representativt antal förpackningar och/eller containrar vid identitetskontrollerna, när det är fråga om djur, för vilka det inte har stadgats om djurspecifik märkning i gemenskapens regler.

De kontrollerade förpackningarnas och / eller containrarnas antal måste ökas och kan utsträckas till att omfatta alla ifrågavarande förpackningar och/eller containrar, om resultaten av de första kontrollerna inte är tillfredsställande.

Vid identitetskontrollen kontrolleras djur i ett representativt antal förpackningar och / eller containrar ungefärligt för att fastställa deras art.

3. Fysisk kontroll

1. Gränsveterinären gör en fysisk kontroll av levande klöv- och hästdjur och försäkras sig i synnerhet om att alla ifrågavarande djur lastas av på gränskontrollstationen i gränsveterinärens närvaro.

2. Gränsveterinären kontrollerar de ifrågavarande djurens transportkondition och undersöker dem kliniskt:

a. för att bedöma om djurets kondition är tillräckligt bra för vidaretransport. I bedömningen måste tas i beaktande den redan avverkade färdens längd, inklusive utfodrings-, vattnings- och viloeffektarrangemangen. Gränsveterinären skall även ta i beaktande den återstående färdens längd, inklusive utfodrings-, vattnings- och viloeffektarrangemangen under den ifrågavarande färdsträckan.

b. för att kontrollera att djurens transportmedel är i enlighet med stadgarna i direktivet 91/628/EG, sådant det lyder ändrat genom rådets direktiv 95/29/EG.

3. Gränsveterinären utför en klinisk undersökning av ifrågavarande djur. Till en klinisk undersökning hör minst:

a) en ungefärlig undersökning av alla djur inbegripet helhetsbedömning av hälsotillstånd, förmåga att röra sig fritt, hud, slemhinnor och avvikande utsöndringar,

b) kontroll av andnings- och matsmältningssystemen

c) stickprovsmässig kontroll av kroppstemperaturen (denna kontroll behöver inte utföras på djur som inte har uppvisat några avvikelser enligt punkterna a eller b).

d) palpation behövs enbart när man har upptäckt avvikelser enligt punkterna a, b och c.

4. När det är frågan om djur som är avsedda för förädling eller produktion, utför gränsveterinären även en klinisk undersökning av ett sampel som representerar hela importpartiet, vilket är minst 10 procent av djuren, dock minst 10 djur. Om det finns mindre än 10 djur i ett importparti, gör veterinären ifrågavarande kontroller på varje djur i importpartiet.

5. När det är frågan om djur som är avsedda att slaktas, utför gränsveterinären en klinisk undersökning av ett sampel som representerar hela importpartiet, vilket är minst 5 procent av djuren, dock minst 5 djur. Om det finns mindre än fem djur i ett importparti, gör veterinären ifrågavarande kontroller på varje djur i importpartiet.

De kontrollerade djurens antal måste ökas och det kan utsträckas till att omfatta alla ifrågavarande djur, om resultaten av de första kontrollerna inte är tillfredsställande.

6. Gränsveterinären behöver inte utföra en djurspecifik klinisk undersökning av följande

djur:

- fjäderfä,
- fåglar,
- sötvattenkräftor, alla levande fiskar medräknade,
- gnagare,
- hardjur,
- bin och andra insekter,
- kräddjur och groddjur,
- andra ryggradslösa djur,
- vissa djurparks- och cirkusdjur som anses farliga, inklusive klöv- och hästdjur,
- pälsdjur.

Den kliniska undersökningen av de ovan uppräknade djuren måste basera sig på en bedömning av hälsotillståndet och beteendet hos hela djurgruppen eller ett urval som representerar den. De undersökta djurens antal måste ökas, om de undersökningar som ursprungligen gjorts inte är tillfredsställande. Om det i ovannämnda kontroller förekommer avvikelser, måste en specifikare undersökning utföras och vid behov måste även prov tas.

7. Gränsveterinären gör en klinisk kontroll på levande fiskar, kräddjur och blötdjur samt djur som är avsedda för vetenskapliga forskningscentraler, vilkas hälsotillstånd har speciellt certifierats, och vilka transporteras i kontrollerade miljöförhållanden i plomberade behållare, när det framkommer en speciell fara för ifrågavarande djurarter eller deras ursprung eller annan regelstridighet.

8. Medlemsstaterna måste hålla djuren endast på gränskontrollstationen under den tid, när de väntar på resultaten av laboratoriekontroller i misstänkliga fall.

9. Gränsveterinären skickar resultaten av kontrollerna till jord- och skogsbruksministeriet regelbundet med sex månaders mellanrum för att vidarebefordras till kommissionen.

4. Provtagning

Gränsveterinären kan ta prover av djuren utöver den provtagningsplan som jord- och

skogsbruksministeriet fastställt för att kontrollera om hälsokraven enligt det medföljande veterinärintyget är uppfyllda.

1. En gång i månaden tar gränsveterinären ett serologiskt prov av minst 3 procent av importpartierna. Gränsveterinären tar ett prov från minst 10 procent av importpartiets djur och från minst fyra djur. Om problem upptäcks, måste procentandelen utökas.

2. Gränsveterinären kan även ta andra prov från importpartiets djur bl.a. för att undersöka rester.

3. Gränsveterinären tar prover av levande fiskar, kräddjur och blötdjur samt djur som är avsedda för vetenskapliga forskningscentraler och som enligt intyg har en specifik hälsostatus och transporteras i kontrollerade miljöförhållanden i förseglade behållare, när det föreligger en särskild risk på grund av art eller ursprung eller när det föreligger annan regelstridighet.

4. Gränsveterinären skickar proverna till ett laboratorium som godkänts av jord- och skogsbruksministeriet.

5. Gränsveterinären registrerar följande uppgifter om varje djur från vilket ett prov tas:

- importhandlingens referensnummer och det nummer som gränskontrollstationen gett partiet
- djurets identifikationsnummer,
- det laboratorieprov som man bett om,
- provets resultat och alla utförda uppföljningsåtgärder,
- den fullständiga adressen för importpartiets slutliga destination.

6. Gränsveterinären skickar uppgifterna i punkt 5 till jord- och skogsbruksministeriet regelbundet med sex månaders mellanrum för att vidarebefordras till kommissionen. Om provets resultat är positiva, sänder gränsveterinären kopior av veterinärintyget eller -intygen utan dröjsmål till den medlemsstat som är bestämmelselandet samt kommissionen.

7. Gränsveterinären förvarar de uppgifter som avses i punkt 5 i minst tre år.

Nr 1435

Kommunikationsministeriets förordning om seriebiljettaxor för busstrafik

Utfärdat i Helsingfors den 30 december 2004

I enlighet med kommunikationsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 11 § 1 mom. lagen den 15 februari 1991 om tillståndspliktig persontrafik på väg (343/1991), sådant detta lagrum lyder i lag 662/1994:

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på tillståndspliktig linjetrafik som idkas med buss i hela landet, förutom på Åland, då transportsträckan inte överskrider 100 km.

Denna förordning gäller inte trafik som sköts på grundval av ett avtal om köp som träffats med kommunikationsministeriet, länsstyrelsen eller kommunen. Mervärdesskatten ingår i transportavgifterna.

2 §

Seriebiljetter

I bussar i linjetrafik skall följande seriebiljetter säljas med en prissänkning på 25 procent av grundpriset enligt bilagan till denna förordning:

1) smartkort enligt kommunikationsministeriets definition för 44 resor som gäller i 12 månader från och med inköpsdagen, samt

2) smartkort som berättigar endast till skolresor under ett läsår, vars totalpris bestäms på basis av antalet företagna resor.

3 §

Tilläggsavgifter och prissänkningar

Utöver det i 2 § nämnda kan av passagerare vid behov uppbäras en tilläggsavgift för snabbtur eller en särskild nattavgift.

Snabbtursavgiften skall sänkas med 25 procent, om avgiften vid förhandsköp av biljett ingår i seriebiljettpriset.

Vid skolskjutsar skall seriebiljetter säljas med en prissänkning på 50 procent av grundpriset till passagerare under 12 år.

4 §

Övriga bestämmelser

Passagerare skall på förhand informeras om avgifterna och giltighetsvillkoren för biljetterna.

Passagerare kan betala för resa, eller en kortare resa, med en seriebiljett som berättigar till resan.

5 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2005.

4106

Nr 1435

Seriebiljetter som har köpts före denna förordning bör godkännas utan prisförhöjning under den giltighetstid som gällde vid tidpunkten för inköpet.

Med denna förordning upphävs kommunikationsministeriets förordning om seriebiljettaxor för busstrafik av den 20 januari 2004 (51/2004).

Helsingfors den 30 december 2004

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Avdelningschef, överdirektör Harri Cavén

Bilaga

Resans maximilängd km	Kalkylerad grundpris € för enkel resa	Smartkort för 44 resor €
6	2,1969	72,50
9	2,3727	78,30
12	2,6696	88,10
16	2,9666	97,90
20	3,4393	113,50
25	4,0303	133,00
30	4,6606	153,80
35	5,2727	174,00
40	5,8303	192,40
45	6,3606	209,90
50	6,8515	226,10
60	8,0424	265,40
70	9,1303	301,30
80	10,1909	336,30
90	11,1606	368,30
100	12,0727	398,40

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 1427—1435, 3 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2004

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663